

Følelser i denne Sag, om Ministeren vilde skride til en Benaadning. Maa jeg føje til, at jeg forstaar ved Benaadning her ikke den Benaadning, som er indstillet af Overkriksretten og gennemført til Dato, for det er aabenbart en Benaadning, der udtrykker Militærets Opfattelse af, hvad der var Ret og Rimelighed i denne Sag, nemlig hvad der militært set burde ydes de paagældende af Straf. Men jeg forstaar derved en Benaadning, der strakte sig saa meget videre, at den kom i nær Forbindelse med Befolkningens Følelse, som Militæret vel ogsaa kan siges at trænge til for at holde sig paa ret Køl.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Jeg bringer det ærede Finansudvalg min Tak, fordi det enstemmigt har godkendt næsten alle de af mig som Forsvarsminister stillede Ændringsforslag, og da jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, der er fremkommne fra Finansudvalgets ærede Ordfører (Jerichow), da han motiverede de stillede Ændringsforslag, kan jeg fatte mig i Korthed, idet jeg i alt væsentligt kan indskrænke mig til at svare paa de Bemærkninger, der fra anden Side er rettede til mig angaaende de foreliggende Spørgsmaal.

Jeg vender mig da først til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der for øvrigt — det takker jeg ham for — har tiltraadt adskillige Ændringsforslag. Han har dog ikke kunnet modstaa Fristelsen til at rette Angreb mod flere af de militære Forhold. Sagen er, at det ærede Medlem er en afgjort Modstander af alt Militærvæsen, og derfor har han ikke kunnet holde sit Mishag snart med et og snart med et andet Forhold tilbage. Det ærede Medlem begyndte med at angribe Udgifterne til Militærmusikken, men han erkendte dog, at disse Udgifter afholdes i Henhold til den bestaaende Lov, og naar Ministeren holder sig de gældende Love efterrettelig, er hans Ryg jo for saa vidt fri. Men det ærede Medlem, der har nogen Indflydelse paa de socialdemokratiske Organisationer, kunde maaske hjælpe mig med at faa disse Udgifter sat ned. Der er nemlig en Organisation, der vil boykotte Militærmusikken, fordi Lovgivningsmagten ikke har sat Lønningerne højt nok for de militære Musikere. Loven er nemlig ikke blot indrettet paa et fast Musikerkorps, men den giver ogsaa Ministeren en Berettigelse til at engagere værnepligtige Musikere, men her har Musikerforbundet nedlagt en be-

stemt Indsigelse, hvorved Rekrutteringen til Militærmusikken er blevet mindre end paaregnet. Naar det saaledes viser sig, at de billigste Pladser ikke kan blive optaget, maa man selvfølgelig beholde den Ordning, vi nu har, og de Mænd, der sidder med de højere Lønningssatser, bliver ved at fungere, saa længe deres Tjenestepigt varer. Dersom der havde været normale Forhold til Stede her, vilde den Udgift til Militærmusikken, der er fastsat til 150,000 Kr., være tilstrækkelig. Men saa længe man stopper Tilgangen, er det en Selvfølge, at man endnu nogen Tid vil vedblive at holde de højest lønnede Pladser besat; og som Følge deraf bliver Udgifterne Aar efter Aar de samme som hidtil. Jeg beder derfor det ærede Medlem, der ønsker, at Udgiften til Militærmusikken, der nu aarlig gaar ud over, hvad der var beregnet, skal gaa ned, om, at han vil gøre sin Indflydelse gældende overfor en af de Organisationer, han staar i nær Forbindelse med, for saa er der Udsigt til at komme ind i en normal Gænge angaaende denne Sag. (K. M. Klausen: Det vil jeg ikke.) Det beklager jeg, men saa maa det ærede Medlem lade være med at angribe dette Forhold, for saa har han et Medansvar for, at vi ikke kan komme i en rimelig Gænge, og for, at Udgifterne staar paa den Højde, som det ærede Medlem beklager, at de nu staar.

Det ærede Medlem ankede over det Beløb, der er anvendt til Dækning af Markskade ved Manøvrerne, og mente, at man kunde lade Soldaterne gaa ad Vejene, der traadte de hverken Kløveren eller Græsset ned. Men saadan gaar det jo ikke til, naar man holder Manøvrer. Man kan dog ikke indrette sig paa at lade Soldaterne spadserer ad Landeveje og Biveje. Naar Manøvrerne skal have nogen Betydning, maa man holde sig saa nær som muligt til de virkelige Forhold, og da holder man sig ikke til Landevejene. Men af Krigsbestyrelsen er det for øvrigt, særligt i Fjor, paalagt de ledende at gøre, hvad de formaar for at anrette saa lidt Skade som muligt saa vel paa besaaede Marker som paa Kløvermarker. Men naturligvis kan det ikke undgaas, at man under en Manøvre kommer ind over saadanne Marker, og Staten maa da i visse Tilfælde betale Erstatning for forvoldt Skade.

Saa udtalte det ærede Medlem sig imod, at der var anvendt 1,200 Kr. i Anledning af de olympiske Lege i Stockholm forrige Aar. Jeg skal dertil sige, at naar vort